

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 827

din 20 iunie 2019

Prin Raportul nr. 19-1596 din 24.04.2019, Inspecția Judiciară a înaintat Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor necesare pentru aprecierea măsurii în care susținerile din cuprinsul unui articol publicat pe site-ul „www.g4media.ro” sunt de natură să afecteze independența și reputația profesională a doamnei judecător Corbu Corina Alina, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

La data de 21.03.2019, a fost înregistrată la Inspecția Judiciară sesizarea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, formulată în temeiul prevederilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în scopul efectuării verificărilor prealabile necesare pentru a aprecia în ce măsură susținerile expuse în cuprinsul unui articol de presă publicat de G4Media sunt de natură a afecta independența și reputația profesională a doamnei judecător Corbu Corina Alina, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Lucrarea a fost înregistrată la Inspecția Judiciară, la data de 21.03.2019 și repartizată la data de 22.03.2019, la Direcția de inspecție judiciară pentru judecători, sub nr.19-1596.

În cadrul verificărilor efectuate de Inspecția Judiciară în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. (l) lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu dispozițiile art. 62 - 63 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Ordinul inspectorului șef nr. 136/2018, au fost avute în vedere: sesizarea formulată, actele depuse odată cu acestea, articolul de presă publicat de G4Media la 19.03.2019, relațiile transmise de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție și Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, la solicitarea inspectorului judiciar. De asemenea s-au purtat discuții cu doamna judecător Corbu Corina Alina, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, sens în care s-a încheiat procesul-verbal din 15.04.2019.

Conform raportului Inspecției Judiciare, la data de 19.03.2019, pe site-ul www.g4media.ro a fost publicat articolul de presă intitulat *„Judecătoarea Corina Corbu a făcut parte din completul care l-a sancționat pe adjunctul șefului DNA Marius Iacob, deși a fost trimisă în judecată de DNA pe vremea lui Kovesi-Iacob. SURSE: „Ar putea fi abatere disciplinară!” / Același complet o judecă și pe Kovesi’*.

În cuprinsul articolului, s-au menționat următoarele:

„Completul de 5 judecători C2 Civil format din judecătorii Corina Alina Corbu, George Bogdan Florescu, Rodica Zaharia, Maria Hrudei și Eugenia Pușcașiu a admis, luni, contestația Inspecției judiciare și l-a sancționat disciplinar cu avertisment pe adjunctul șefului DNA, Marius Iacob, potrivit informațiilor G4media.ro de la Înalta Curte. Ca urmare a acestei decizii, Marius Iacob și-a dat, marți, demisia din funcția de conducere de la DNA. Același complet judecă și litigiul dintre fosta șefă a DNA, Laura Codruța Kovesi, și Inspecția judiciară. Următorul termen este pe 25 martie.

Din complet făcea parte inițial și șefa ICCJ, Cristina Tarcea, dar ea s-a abținut pentru că era vorba de un proces cu Inspecția judiciară, iar Tarcea a fost cercetată disciplinar de Inspecția Judiciară.

În schimb, judecătoarea Corbu nu s-a abținut, deși ea a fost trimisă în judecată de DNA în 2014 când la conducerea Parchetului anticorupție erau Kovesi și Iacob.

Anul trecut, în mai, un complet de 5 judecători (despre care CCR a spus că a fost nelegal constituit) a decis achitarea judecătoarei Corbu, iar acum Secția specială pentru anchetarea magistraților a considerat că nu se impune să facă contestație în anulare și să redeschidă procesul, deși a avut posibilitatea.

Surse judiciare au explicat G4media.ro faptul că neabținerea de către judecătoarea Corbu din dosarele lui Iacob și Kovesi ar putea fi chiar o abatere disciplinară, potrivit articolului 99 litera i din legea 303/2004.

Potrivit acestui articol, reprezintă abatere disciplinară „nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa”.

În sistemul judiciar, numele judecătoarei Corina Corbu este vehiculat ca posibil succesor la șefia ICCJ al judecătoarei Cristina Tarcea. Corbu a fost numită anul trecut prin decret de către președintele Klaus Iohannis la șefia Secției Contencios a ICCJ.

Context. Completul de cinci judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție a admis luni o acțiune a Inspecției Judiciare și a dispus ca procurorul-șef adjunct al DNA, Marius Iacob, să fie sancționat cu avertisment pentru săvârșirea unei abateri disciplinare.

În septembrie 2018, Secția pentru procurori a CSM a decis că Marius Iacob nu a săvârșit o abatere disciplinară, însă Inspectia Judiciară a făcut recurs, care a fost admis luni de Instanța supremă.

Achiziția disciplinară a Inspecției Judiciare are legătură cu fostul procuror DNA

în prezent procuror în cadrul Secției speciale de investigare a infracțiunilor din Justiție.

... a fost revocată de la DNA, după un conflict cu

• Prin desemnarea doamnei ... să reprezinte DNA la judecarea
cauzei având ca obiect suspendarea executării Ordinului procurorului-șef al DNA

prin care pe doamna procuror ... a încălcat prevederile articolelor

... în anumite tipuri de cauze civile și, pe de altă
parte, impun participarea în toate celelalte cauze civile, inclusiv cele care privesc activitatea Parchetelor
militare, a procurorilor din cadrul Parchetelor de pe lângă instanțe și de la Biroul de reprezentare al
Serviciului judiciar civil din cadrul Secției judiciare a PÎCCJ; articolul 18 alineatul (1) din
Regulamentul de ordine interinara al DNA, care reglementează limitativ atribuțiile consilierului juridic
al DNA, fără să existe posibilitatea substituirii acestuia în fața instanțelor de judecată de un procuror
din aceeași structură, arăta Inspecția Judiciară.

Inspecția Judiciară mai spunea că procurorul ... încălcat regulile
incompatibilităților și interdicțiilor funcției de magistrat prin participarea la procesul civil care o
privea pe ...

Pentru verificarea aspectelor ce fac obiectul sesizării, s-a fixat, în condițiile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 11 alin. (5) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, un termen de 15 zile, ce a fost prelungit de către inspectorul șef cu încă 15 zile, la solicitarea inspectorului judiciar.

Verificările prealabile au fost finalizate în termen legal, la data de 24.04.2019, sens în care s-a întocmit proces-verbal.

Din verificările Inspecției Judiciare, precum și din apărările formulate de persoana verificată, s-a reținut următoarea situație de fapt:

Prin rezoluția pronunțată de Inspecția Judiciară la data de _____, în dosarul nr. _____ s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de domnul procuror _____ întru abaterile disciplinare prevăzute de art. _____ teza a doua din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și față de doamna procuror _____ pentru abaterile disciplinare prevăzute de art. _____ teza a doua din _____ aceeași lege.

Prin Hotărârea nr. _____ pronunțată de Secția pentru procurori în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii în dosarul _____ s-a respins acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului _____ și Naționale Anticorupție pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. _____ privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neintemeiată.

Prin aceeași hotărâre, s-a respins și acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei _____ Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de a _____

procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de asemenea, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei hotărâri, a formulat recurs Inspecția Judiciară, recurs înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, sub nr. 18, și repartizat aleatoriu.

Prin Decizia nr. _____, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul declarat de Inspecția Judiciară împotriva Hotărârii _____ pronunțată de Secția pentru procurori în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii în dosarul nr. _____, pe care a casat-o în parte, iar în rejudecare _____ și în temeiul art.

din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a aplicat pârâtului 1

asemenea în temeiul aceluiși articol s-a aplicat pârâtei _____

în cadrul Direcției Naționale Anticorupție,

pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de _____

două din aceeași lege, fiind menținute celelalte dispoziții ale hotărârii atacate.

Prin rezoluția pronunțată de Inspecția Judiciară, la data de _____ în dosarul nr. _____, s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de doamna procuror _____ pentru abaterile disciplinare prevăzute de art. _____ privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Hotărârea nr. _____ pronunțată de Secția pentru procurori în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii în dosarul nr. _____ s-a respins acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei _____, procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism _____ pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de a _____

judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs Inspecția Judiciară, recurs înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, sub nr. _____ la data de _____ și repartizat aleatoriu Completului de 5 judecători

Prin Decizia nr. _____, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins recursul declarat de Inspecția Judiciară împotriva Hotărârii nr. _____ pronunțată de Secția pentru procurori în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii în _____

Din discuțiile purtate în cadrul verificărilor de către inspectorul judiciar cu doamna judecător Corbu Corina Alina, s-a reținut că aceasta a precizat că nu a considerat necesar să se abțină de la judecata cauzelor ce au făcut obiectul dosarelor nr. _____ și nr. r _____ în opinia sa nesubzistând niciunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de art. 41-42 din Codul de procedură civilă, cu atât mai mult cu cât nu s-a formulat nicio cerere de recuzare a sa.

Față de sesizarea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, formulată în temeiul prevederilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția pentru judecători reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu completările ulterioare, „Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care ar putea afecta independența sau imparțialitatea judecătorilor, respectiv imparțialitatea sau

independența procurorilor în dispunerea soluțiilor, în conformitate cu Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.”

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, secțiile, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la sesizarea judecătorului sau procurorului, sesizează Inspecția Judiciară pentru efectuarea de verificări, în vederea apărării independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor.

De asemenea, potrivit art. 75 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii are dreptul, respectiv obligația ca, la cerere sau din oficiu să apere reputația profesională a judecătorilor.

Justiția, în statul de drept, este socotită o putere pe lângă celelalte puteri ale statului (art. 21 și art. 124 din Constituția României). Pentru aceasta este necesar să existe anumite garanții față de celelalte puteri ale statului pentru a se evita politizarea și pentru a crea premisele independenței și imparțialității magistratului.

Art. 1 alin. (4) din Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislative, executive și judecătorească.

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 124 alin. (3) din Constituție, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și de art. 3 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Independența judecătorească presupune imparțialitate absolută din partea judecătorilor. Când deliberază într-un litigiu, judecătorul trebuie să fie imparțial, adică liber față de orice relații, subiectivism sau părtinire, care afectează – sau pot fi percepute ca afectând – capacitatea sa de a decide independent. În această privință, independența judecătorească este o dezvoltare a principiului fundamental conform căruia „nimeni nu

poate fi judecător în propriul său proces”. Acest principiu are semnificații mult mai extinse decât cea care afectează părțile dintr-un litigiu. Nu doar părțile dintr-o cauză anume, ci societatea în ansamblu trebuie să poată avea încredere în puterea judecătorească. Astfel, nu este suficient ca un judecător să fie liber față de orice relații, părtinire sau influență inadecvată, ci trebuie de asemenea să pară astfel în fața unui observator rezonabil. În caz contrar, încrederea în justiție poate fi subminată.

Totodată, se reține că, în mod constant, Plenul și Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au apreciat că noțiunea de „reputație” desemnează părerea publică favorabilă sau defavorabilă despre o persoană, despre felul în care cineva este cunoscut sau apreciat. Părerea publică defavorabilă este, în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Ea este justificată dacă se bazează pe fapte reale și trebuie sancționată dacă se bazează pe afirmații tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

Dreptul la reputație constituie unul dintre drepturile garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător, aceasta aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei. Totodată, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și, totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

De asemenea, libertatea de exprimare este prevăzută și la art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, fiind un drept fundamental, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogat chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului (așa cum au considerat judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Handyside c. Regatului Unit*).

Așadar, cu referire la rolul presei în cadrul dezbatelor judiciare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că aceasta are îndatorirea de a informa opinia publică asupra tuturor problemelor de interes general, iar printre acestea se află și cele care privesc modul de funcționare a justiției, instituție esențială într-o societate democratică.

Locul central pe care îl ocupă presa se datorează responsabilității sale de a informa și de a veghea la respectarea regulilor democrației. Desigur, aceste îndatoriri ale presei trebuie exercitate cu bună-credință, jurnalistul având obligația de a informa în mod corect și obiectiv opinia publică asupra temelor majore, de interes general.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a aprecia existența unei "nevoi sociale imperioase" capabile să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, este necesar să se facă o distincție între fapte și judecăți de valoare.

În cauza *Pager și Oberschlick contra Austriei*, Curtea a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite, pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Rezoluția 1003 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la etica jurnalistică, prin art. 1 stabilește că, suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că principiul de bază al eticii jurnalismului este diferențierea dintre știri și opinii, astfel încât acestea să nu fie confundate, arătându-se că știrile sunt informații, în timp ce opiniile exprimă gânduri, idei, convingeri sau judecăți de valoare

ale mijloacelor de informare în masă, editorilor sau ziaristilor (art. 3) și că difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

În art. (5) al Rezoluției se arată că „exprimarea opiniilor poate consta în reflecții sau comentarii asupra unor idei generale sau în observații privind informații având legătură cu evenimente concrete. Deși opiniile sunt inevitabil subiective și, prin urmare, nu pot și nu trebuie să fie supuse criteriului adevărului, ele trebuie totuși exprimate într-o manieră onestă și etică”.

În considerarea rolului mass-media în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice, Codul deontologic al ziaristului impune jurnalistului obligația de a da publicității numai informații de a căror veridicitate este sigur, respectiv după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i-se atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Toate aceste principii capătă și mai multă importanță atunci când vin în contact cu activitatea de înfăptuire a justiției, fiind consacrat faptul că presa are sarcina de a comunica informații și idei legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor (Cauza Sunday Times contra Marea Britanie), deoarece administrarea justiției servește colectivității în ansamblul ei și necesită cooperarea unui public bine informat.

Presa reprezintă mijlocul de care dispune opinia publică, spre a se asigura că judecătorii se achită de responsabilități, conform scopului misiunii încredințate.

În acest context, al rolului ce îi revine presei în a comunica informații privitoare la probleme de interes public, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii urmează să analizeze articolul de presă publicat pe site-ul www.g4media la data de 19.03.2019.

Examinând textul articolului menționat, se constată că ceea ce se pune în discuție este o pretinsă conduită a doamnei judecător Corbu Corina Alina, contrară standardelor de disciplină prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, manifestată prin încălcarea cu bună știință a obligației de abținere de la soluționarea a două cauze ce îi

priveau pe fostul procurorul șef și pe fostul procurorul șef adjunct al Direcției Naționale Anticorupție, acreditându-se totodată ideea că numele aceluiși judecător ar fi vehiculat ca viitor președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Secția pentru judecatori reține că, potrivit verificărilor Inspecției Judiciare, în cuprinsul respectivului articol nu este prezentat niciun element referitor la sursele de documentare sau la punctul de vedere al persoanei vizate.

Totodată, conform raportului Inspecției Judiciare, s-a reținut că niciunul dintre procurorii care au deținut funcții de conducere la Direcția Națională Anticorupție nu a formulat cerere de recuzare a doamnei judecător Corbu Corina Alina, deși cunoșteau componența completului, fapt care conduce la concluzia că au acceptat faptul că nu exista niciun motiv de incompatibilitate, respectiv care să pună în discuție imparțialitatea judecătorului.

De altfel, s-a constatat că nu există nicio informație în sensul căreia doamna judecător Corbu Corina Alina se află în relații de dușmănie cu vreunul dintre procurorii din conducerea Direcției Naționale Anticorupție, ori că există o aparență de lipsă de imparțialitate a acestora cu referire la aceștia.

Mai mult de atât, potrivit relațiilor transmise de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, rechizitoriul al Secției de combatere a corupției, prin care doamna judecător Corbu Corina Alina a _____ nu a fost nici întocmit și nici verificat de vreunul dintre procurorii în discuție, ci de alți procurori.

Astfel, din relațiile anterior menționate, rezultă că Secției de combatere a corupției, prin care d. _____

_____ este semnat de către domnul procuror _____ verificat sub aspectul legalității și temeiniciei, conform art. 328 alin. (1) din Codul de procedură penală, art. 231 din OUG nr. 43/2002 și art. 34 lit. b) din Regulamentul de organizare și funcționare, de către procurorul _____

De altfel, făcând referire tocmai la aceste aspecte, doamna judecător a precizat, în cadrul discuțiilor purtate cu inspectorul judiciar, ce au avut loc pe parcursul verificărilor,

că nu a considerat necesar să se abțină de la judecata cauzei ce a făcut obiectul dosarului ... opinia sa nesubzistând niciunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de art. 41-42 din Codul de procedură civilă, cu atât mai mult cu cât nu s-a formulat nici o cerere de recuzare a sa de către intimații care aveau cunoștință de componența completului.

Pe de altă parte, a mai arătat doamna judecător că, ulterior apariției articolului, a resimțit că se dorește a fi supusă unor presiuni mediatice, singura explicație a unui astfel de demers, în opinia sa, fiind tocmai aceea a afectării reputației sale profesionale.

Prezentarea în cuprinsul unor articole de presă a soluției pronunțate într-o cauză, ce vizează o chestiune intens mediatizată, constituie o preocupare legitimă a presei, de natură să contribuie la dezbaterea asupra funcționării justiției și reprezintă consecința directă a modului de îndeplinire a atribuțiilor profesionale de către magistrat, astfel cum s-a detaliat anterior.

Însă, deși demersul jurnalistic trebuie să respecte independența justiției și a judecătorilor, ca premisă a statului de drept și ca o garanție fundamentală a unei drepte judecătii, din analiza articolului s-a remarcat o lipsă de aplecare față de aceste valori, astfel încât, prin afirmațiile menționate s-a indus ideea funcționării incorecte a sistemului judiciar.

Astfel cum s-a arătat mai sus, dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de unele restrângeri în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul trebuie să le apere, cum sunt autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Maniera de prezentare a articolului de presă, respectiv afirmațiile cu conotații deosebit de grave, prezentarea într-o manieră tendențioasă a unor aspecte ce țin de participarea judecătorului în cauză la judecarea unor anumite dosare, referirile la dosare în care a fost parte și care s-au finalizat cu soluții ce i-au fost pe deplin favorabile, cu scopul de a induce opiniei publice că judecătorul respectiv, pe de o parte, ar fi încălcat dispoziții legale și regulamentare, de natură a atrage sancționarea sa, iar pe de alta, că are o conduită neconformă cu standardul de integritate specific judecătorilor și procurorilor,

depășesc cu mult limitele la informare, autorul articolului ieșind de sub protecția art. 10 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Secția pentru judecători apreciază că o asemenea modalitate de informare nu numai că nu oferă o prezentare corectă, dar este în măsură să sădească în conștiința cetățenilor ideea că în sistemul judiciar se pronunță soluții "din răzbunare", "se plătesc polițe", sens în care s-ar ajunge până acolo încât să se nesocotească dispozițiile legale și regulamentele, această situație fiind de natură să creeze o presiune asupra activității desfășurate de către doamna judecător și o imagine nefavorabilă acesteia, în sensul de a crea suspiciuni în rândul opiniei publice cu privire la independența și imparțialitatea sa, ceea ce se reflectă direct în activitatea profesională a acesteia, afectându-i autoritatea și buna reputație de care trebuie să se bucure în exercitarea funcției pe care o deține pentru ca atât colegii, cât și opinia publică să o perceapă ca pe o persoană demnă de încredere, cu probitate morală și profesională deosebită, ce acționează cu corectitudine.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru judecători va admite sesizarea formulată de președintele Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la apărarea independenței și reputației profesionale a doamnei judecător Corbu Corina Alina, președinte al Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Fără de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor valabil exprimate (7 voturi „Admitere”, 1 vot „Nul”);

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea sesizării formulate de președintele Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la apărarea independenței și reputației profesionale a doamnei

judecător CORBU CORINA ALINA, președinte al Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 827/20.06.2019 se comunică Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 20 iunie 2019

Președinte,

Judecător Lia SAVONEA

